

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

9. studenoga 2016.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Uredba (EZ) br. 1346/2000 – Članak 4. – Učinci predviđeni propisom države članice o tražbinama koje nisu bile predmet stečajnog postupka – Gubitak prava – Porezna narav tražbine – Nepostojanje utjecaja – Članak 15. – Pojam ‚postupci u tijeku‘ – Postupci prisilnog izvršenja – Isključenje“

U predmetu C-212/15,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tribunalul Mureş (Regionalni sud u Mureşu, Rumunjska), odlukom od 24. travnja 2015., koju je Sud zaprimio 8. svibnja 2015., u postupku

ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

protiv

Directia Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP),

SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. L. da Cruz Vilaça, predsjednik vijeća, M. Berger (izvjestiteljica), A. Borg Barthet, E. Levits i F. Biltgen, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: L. Carrasco Marco, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 14. travnja 2016.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za mađarsku vladu, M. Fehér, G. Koós i M. Bóra, u svojstvu agenata,
- za nizozemsku vladu, M. Bulterman i M. de Ree, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, M. Wilderspin, u svojstvu agenta, uz asistenciju D. Calciua, *avocata*,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 9. lipnja 2016.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: rumunjski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (SL 2000., L 160., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 3.).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt (u daljnjem tekstu: ENEFI), prije E-Star Alternativ Energiaszolgaitato Nyrt i Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) [Regionalna opća uprava za javne financije Brasova (DGRFP), Rumunjska, u daljnjem tekstu: DGRFP Brașov], u vezi s prisilnim izvršenjem porezne tražbine na zahtjev DGRFP-a Brașov.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodne izjave 12., 20., 21. i 23. Uredbe br. 1346/2000 propisuju:
 - „(12) Ova Uredba omogućuje da se glavni stečajni postupak pokrene [otvori] u državi članici gdje dužnik ima središte svojih glavnih interesa. Ti postupci imaju općenito područje primjene i usmjereni su k tomu da obuhvate svu dužnikovu imovinu. Zbog zaštite različitosti [različitih] interesa, ova Uredba dopušta pokretanje [otvaranje] sekundarnih postupaka koji se odvijaju usporedo s glavnim postupcima. Sekundarni postupci se mogu pokrenuti [otvoriti] u državi članici gdje dužnik ima poslovni nastan [poslovnu jedinicu]. Učinci sekundarnog postupka su ograničeni na imovinu koja se nalazi u toj državi. Obvezna pravila o koordinaciji s glavnim postupkom zadovoljavaju potrebu za jedinstvenom primjenom u Zajednici.
 - [...]
 - (20) [...] Kako bi se osigurala značajnija uloga glavnog stečajnog postupka, stečajnom upravitelju u takvom postupku trebalo bi se osigurati više mogućnosti za intervenciju u sekundarne stečajne postupke koji se vode istodobno. Na primjer, on bi trebao imati mogućnost predlagati plan restrukturiranja ili stečajne nagodbe, ili tražiti odlaganje realizacije imovine u sekundarnom stečajnom postupku.
 - (21) Svaki vjerovnik koji ima stalno uobičajeno boravište, domicil ili registrirano sjedište u Zajednici, trebao bi imati pravo na podnošenje svojih zahtjeva u svakom stečajnom postupku u Zajednici koji se odnosi na dužnikovu imovinu. Ovo bi se također trebalo primjenjivati i na porezna tijela i institucije socijalnog osiguranja. Međutim, kako bi se osigurao jednak položaj vjerovnika, raspodjela sredstava mora biti usklađena. [...]
 - [...]
 - (23) Za pitanja koja pokriva, ova Uredba trebala bi propisivati jedinstvena pravila o sukobu zakona koja zamjenjuju, unutar njihovog područja primjene, nacionalna pravila međunarodnog privatnog prava. Osim ako nije drugačije određeno, mjerodavni propis je onaj države članice u kojoj se pokreće postupak [je otvoren stečaj] (*lex concursus*). [...] *Lex concursus* uređuje sve učinke postupka u slučaju nesolventnosti, postupovne kao i materijalne, na osobe i pravne odnose kojih se to tiče. On određuje sve uvjete za pokretanje [otvaranje], vođenje i okončanje stečajnog postupka.”

4 Članak 3. Uredbe br. 1346/2000, naslovljen „Međunarodna nadležnost”, propisuje:

„1. Sudovi države članice unutar čijeg državnog područja se nalazi središte dužnikova glavnog interesa imaju nadležnost pri pokretanju [nadležni su za otvaranje] stečajnog postupka. U slučaju trgovačkog društva ili pravne osobe, a u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da je mjesto njihova sjedišta ujedno i središte glavnog interesa.

2. Kada se središte dužnikova glavnog interesa nalazi unutar državnog područja jedne države članice, sudovi druge države članice imaju nadležnost za pokretanje [nadležni su za otvaranje] stečajnog postupka protiv tog dužnika samo ako on ima poslovni nastan [poslovnu jedinicu] na državnom području te druge države članice. Učinci tih postupaka [tog postupka] su ograničeni na imovinu dužnika koja se nalazi na državnom području potonje države članice.

3. Kada su stečajni postupci pokrenuti [je stečajni postupak otvoren] na temelju stavka 1., bilo koji postupci pokrenuti [otvoreni] naknadno prema stavku 2. su sekundarni postupci. Potonji postupci moraju biti likvidacijski postupci.

[...]”

5 Članak 4. te uredbe, naslovljen „Pravo koje se primjenjuje”, propisuje:

„1. Ako ova Uredba ne propisuje drugačije, pravo koje važi za stečajne postupke i njihove posljedice jest ono države članice na čijem državnom području su [stečajni] postupci pokrenuti [je takav stečaj otvoren], a koja se u daljnjem tekstu navodi kao,država u kojoj je pokrenut postupak [stečaj otvoren]’.

2. Pravom države u kojoj se pokreću postupci [je stečaj otvoren] utvrđuju se uvjeti za pokretanje [otvaranje] takvih postupaka, njihovo vođenje i njihovo okončanje. Posebno se utvrđuje sljedeće:

[...]

f) učinke stečajnog postupka na postupke pokrenute od strane pojedinačnih vjerovnika, s izuzetkom parnica u tijeku;

g) tražbine koje će se prijaviti u vezi s dužnikovom stečajnom masom i postupanje s tražbinama koje su proistekle nakon pokretanja [otvaranja] stečajnog postupka;

h) pravila koja uređuju prijavljivanje, verifikaciju i priznavanje tražbina;

[...]

j) uvjete i učinke okončanja stečajnog postupka, posebno kod stečajne nagodbe;

k) prava vjerovnika nakon okončanja stečajnog postupka;

[...]”

6 Članak 15. Uredbe br. 1346/2000, naslovljen „Učinci stečajnog postupka na postupke u tijeku” glasi:

„Učinci stečajnog postupka na postupke u tijeku u vezi s imovinom ili pravom oduzetim dužniku uređuju se isključivo pravom države članice u kojoj je takav postupak u tijeku.”

7 Članak 20. te uredbe, naslovljen „Povrat i uračunavanje”, propisuje:

„1. Vjerovnik koji nakon pokretanja [otvaranja] postupka navedenog u članku 3. stavku 1. bilo kojim sredstvima, posebno izvršenjem, djelomično ili potpuno namiri svoju tražbinu od imovine koja pripada dužniku, a nalazi se na državnom području druge države članice, preuzeto vraća upravitelju, sukladno člancima 5. i 7.”

2. S ciljem osiguranja jednakog tretmana vjerovnika, vjerovnik koji je u tijeku postupka u slučaju nesolventnosti primio dividendu na temelju svoje tražbine ima udjela u raspodjelama u ostalim postupcima samo tamo gdje su vjerovnici istog razreda ili kategorije, u tim drugim postupcima, dobili jednaku dividendu.”

8 Članak 39. Uredbe br. 1346/2000, naslovljen „Pravo na prijavu tražbina” glasi:

„Bilo koji vjerovnik koji ima stalno boravište, domicil ili sjedište u državi članici koja nije država u kojoj je pokrenut postupak [stečaj otvoren], uključujući i porezna tijela i tijela socijalne sigurnosti država članica, imaju pravo pisanim putem prijaviti tražbine u stečajnom postupku.”

Mađarsko pravo

9 Članak 20. stavak 3. 1991. évi XLIX. törvény, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról (Zakon br. XLIX iz 1991. o uređenju postupka stečaja i likvidacije, u daljnjem tekstu: Zakon XLIX) glasi:

„U slučaju nepoštovanja roka predviđenog ovim zakonom, vjerovnik ne može sudjelovati u sklapanju stečajne nagodbe i učinci stečajne nagodbe se na njega ne odnose. Nositelj tražbine koja zbog nepoštovanja roka za prijavu tražbina nije upisana tu tražbinu ne može ostvariti protiv dužnika, ali svoju tražbinu, dok ona još nije zastarjela, može prijaviti u okviru stečajnog postupka koji je pokrenuo drugi vjerovnik. [...]”

Činjenice glavnog postupka i prethodna pitanja

10 ENEFI je društvo čije se registrirano sjedište nalazi u Mađarskoj i koje je na dan nastanka činjenica o kojima je riječ u glavnom postupku imalo poslovnu jedinicu u Rumunjskoj. Dana 13. prosinca 2012. protiv tog je društva u Mađarskoj pokrenut stečajni postupak, a DGRFP Braşov obaviješten je o njegovu otvaranju 7. siječnja 2013.

11 U siječnju 2013. DGRFP Braşov prijavio je dvije tražbine u okviru stečajnog postupka. Međutim, s obzirom na to da nije poštuovao predviđeni rok i da nije platio naknade za prijavu, te tražbine nisu mogle biti uzete u obzir u okviru tog postupka, o čemu je DGRFP Braşov obaviješten 2. svibnja 2013.

12 Nakon toga, dok je stečajni postupak još bio u tijeku, DGRFP Braşov proveo je porezni nadzor u prostorima ENEFI-jeve poslovne jedinice u Rumunjskoj. Dana 25. lipnja 2013. DGRFP Braşov izdao je porezno rješenje (u daljnjem tekstu: porezno rješenje) u vezi s dugom s naslova poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV). Međutim, u stečajnom postupku nije prijavio tražbinu koja se odnosi na to porezno rješenje.

13 ENEFI isprva nije osporavao porezno rješenje. Slijedom toga, rumunjska su tijela 7. kolovoza 2013. protiv njega izdala nalog za izvršenje, a potom su pokrenula postupak prisilnog izvršenja.

14 Prije nego što je 7. rujna 2013. okončan stečajni postupak u Mađarskoj, ENEFI je podnio pravni lijek protiv prisilnog izvršenja pokrenutog u Rumunjskoj. Naime, smatrao je da nije dužan platiti PDV prema poreznom rješenju te da je s time povezano prisilno izvršenje nezakonito s obzirom na to da se

na dan kad je izvršen porezni nadzor koji je doveo do izdavanja poreznog rješenja protiv njega već vodio stečajni postupak otvoren u Mađarskoj. Slijedom toga, prema mišljenju ENEFI-ja, DGRFP Brašov trebao je prijaviti svoju tražbinu u navedenom stečajnom postupku. Međutim, prema mađarskom pravu koje je mjerodavno na temelju članka 4. Uredbe br. 1346/2000, pravo na ostvarenje tražbina koje nisu prijavljene u okviru stečajnog postupka bit će načelno izgubljeno.

- 15 U tim je okolnostima Tribunalul Mureș (Regionalni sud u Mureșu, Rumunjska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Mogu li, u okviru tumačenja članka 4. stavka 1. i stavka 2. točaka (f) i (k) Uredbe br. 1346/2000, učinci stečajnih postupaka u pogledu kojih se primjenjuje zakon države u kojoj je stečaj otvoren uključivati i gubitak prava vjerovnika koji nije sudjelovao u stečajnom postupku na ostvarenje svoje tražbine u drugoj državi članici ili prekid prisilnog izvršenja navedene tražbine u toj drugoj državi članici?

2. Je li od značaja činjenica da je tražbina čije se ostvarenje zahtijeva prisilnim izvršenjem u državi članici koja nije ona u kojoj je stečaj otvoren fiskalna tražbina?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 16 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 4. Uredbe br. 1346/2000 tumačiti na način da u njegovo područje primjene ulaze odredbe nacionalnog prava države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak (u daljnjem tekstu: država u kojoj je stečaj otvoren) kojima je za vjerovnika koji nije sudjelovao u navedenom stečajnom postupku predviđen gubitak prava na ostvarenje svoje tražbine ili prekid prisilnog izvršenja navedene tražbine u drugoj državi članici.
- 17 S tim u vezi, iz članka 4. stavka 1. Uredbe br. 1346/2000 ponajprije proizlazi da, ako tom uredbom nije propisano drugačije, pravo koje važi za stečajne postupke i njihove posljedice jest ono države u kojoj je stečaj otvoren (u daljnjem tekstu: *lex fori concursus*). Stoga, kako to proizlazi iz uvodne izjave 23. te uredbe, *lex fori concursus* uređuje sve učinke stečajnog postupka, postupovne kao i materijalne, na osobe i pravne odnose kojih se to tiče.
- 18 Preciznije, članak 4. stavak 2. točke (g) i (h) Uredbe br. 1346/2000 predviđa da *lex fori concursus* utvrđuje koje tražbine treba prijaviti u vezi s dužnikovom stečajnom masom, postupanje s tražbinama koje su nastale nakon otvaranja stečajnog postupka te pravila koja uređuju prijavljivanje, verifikaciju i priznavanje tražbina. Međutim, kako te odredbe ne bi bile lišene svoga korisnog učinka, posljedice nepoštovanja pravila *lex fori concursus* u vezi s prijavom tražbina i osobito rokovima koji su s tim u vezi predviđeni, treba također ocjenjivati na temelju navedenog *lex fori concursus* (vidjeti analogijom presudu od 10. prosinca 2015., Kornhaas, C-594/14, EU:C:2015:806, t. 19.).
- 19 Kada je riječ o učincima okončanja stečajnog postupka, posebno kod stečajne nagodbe, kao i o pravima vjerovnika nakon okončanja stečajnog postupka, valja podsjetiti da su ti učinci i prava, kao što je to izričito navedeno u članku 4. stavku 2. točkama (j) i (k), također određeni *lex fori concursusom*.
- 20 Iako je u tom pogledu točno da članak 4. stavak 2. Uredbe br. 1346/2000, u kojem se nalazi popis slučajeva koji ulaze u područje primjene *lex fori concursusa*, ne navodi posebno vjerovnike koji nisu sudjelovali u stečajnom postupku i stoga ni učinke tog postupka ili njegova okončanja na prava tih vjerovnika, ipak nije moguće sumnjati u to da i te učinke treba ocjenjivati na temelju navedenog *lex fori concursusa*.

- 21 Naime, s jedne strane popis predmeta koji ulaze u područje primjene članka 4. Uredbe br. 1346/2000, koji se nalaze u njegovu stavku 2., nije taksativan, kao što to proizlazi iz samog njegova teksta, odnosno iz činjenice da je upotrijebljena riječ „posebno”.
- 22 S druge strane, potrebno je utvrditi da bi tumačenje prema kojem bi *lex fori concursus* određivao učinke okončanja stečajnog postupka, posebno kod stečajne nagodbe, te prava vjerovnika nakon tog okončanja, ali ne i učinke na prava vjerovnika koji nisu sudjelovali u tom postupku, moglo ozbiljno dovesti u pitanje djelotvornost navedenog postupka.
- 23 Tumačenje navedeno u točki 22. ove presude imalo bi za posljedicu to da bi vjerovnici koji nisu sudjelovali u stečajnom postupku, nakon okončanja postupka, mogli zahtijevati potpunu naplatu svojih tražbina, što bi dovelo do nejednakog postupanja prema vjerovnicima. Nadalje, to tumačenje bi osobito ugrozilo svaku stečajnu nagodbu ili svaku drugu usporedivu mjeru za sanaciju dužnika jer potonji, koji bi se morao suočiti s tražbinama vjerovnika koji nisu sudjelovali u stečajnom postupku, ne bi raspolagao sredstvima potrebnima za plaćanje – sukladno takvoj stečajnoj nagodbi ili bilo kojoj drugoj mjeri – dugova prema drugim vjerovnicima jer su ti dugovi u pravilu preraspodijeljeni i/ili smanjeni ovisno o financijskim sredstvima kojima dužnik stvarno raspolaže.
- 24 Zbog djelomično sličnih razloga valja odbiti argument koji je u tom smislu iznio sud koji je uputio zahtjev, prema kojem odredba *lex fori concursus* koja se primjenjuje na glavni stečajni postupak, koja ograničava ili isključuje mogućnost ostvarenja tražbine koja nije bila prijavljena u tom postupku, sprječava mogućnost, predviđenu Uredbom br. 1346/2000, da se zahtijeva otvaranje sekundarnih stečajnih postupaka.
- 25 Naime, s jedne strane, takvoj odredbi *lex fori concursus*, suprotno onome što se čini da smatra sud koji je uputio zahtjev, nije protivno otvaranje sekundarnog stečajnog postupka kao takvog, nego samo priznavanje zahtjeva kojim se traži otvaranje takvog postupka, koji je podnio vjerovnik koji nije poštovao rok propisan za prijavu svoje tražbine, kako je određen *lex fori concursus*om koji se primjenjuje na glavni stečajni postupak. S druge strane, svaki zahtjev koji je podnio vjerovnik koji ima tražbinu koja još nije prestala, ili stečajni upravitelj glavnog stečajnog postupka, moguće je i dalje priznati.
- 26 S druge strane, iako je Uredbom br. 1346/2000 predviđena mogućnost da se u određenim uvjetima otvori sekundarni stečajni postupak, Sud je već podsjetio da otvaranje takvog postupka, koji sukladno članku 3. stavku 3. te uredbe mora biti likvidacijski postupak, može biti protivno cilju koji se želi postići glavnim postupkom zaštitne naravi i da ta uredba stoga utvrđuje određen broj obveznih pravila o koordinaciji čija je svrha osigurati jedinstvenu primjenu u Europskoj uniji, kao što je to navedeno u njezinoj uvodnoj izjavi 12. Međutim, u tom sustavu, glavni postupak u odnosu na sekundarni postupak ima značajniju ulogu, kao što je to pojašnjeno u uvodnoj izjavi 20. Uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 22. studenoga 2012., Bank Handlowy i Adamiak, C-116/11, EU:C:2012:739, t. 59. i 60.).
- 27 Imajući u vidu tu značajniju ulogu glavnog stečajnog postupka, čini se posve dosljednim da je na temelju nacionalnog zakonodavstva, gubitkom prava na ostvarenje tražbina koje su prijavljene izvan roka, moguće isključiti svaki zahtjev koji su podnijeli nositelji tih tražbina, koji se odnosi na otvaranje sekundarnog stečajnog postupka, s obzirom na to da bi takvo otvaranje omogućilo zaobilaženje gubitka prava koje predviđa *lex fori concursus*. Osim toga, slično razmatranjima iz točke 23. ove presude, na temelju takvog zakonodavstva moguće je izbjeći to da vjerovnik koji nije sudjelovao u glavnom stečajnom postupku može ugroziti stečajnu nagodbu ili drugu usporedivu mjeru za sanaciju dužnika, donesenu u okviru tog postupka, zahtijevajući otvaranje sekundarnog stečajnog postupka.
- 28 Imajući u vidu naprijed navedeno, valja stoga zaključiti da odredba nacionalnog prava države u kojoj je stečaj otvoren, kojom je za vjerovnika koji nije sudjelovao u stečajnom postupku predviđen gubitak prava na ostvarenje svoje tražbine ulazi u područje primjene članka 4. Uredbe br. 1346/2000.

- 29 Nadalje, s obzirom na zaključak iz točke 28. ove presude, valja zaključiti da *lex fori concursus* može predvidjeti i prekid prisilnog izvršenja tražbine koja nije prijavljena u određenim rokovima. Naime, kao što je to nezavisni odvjetnik naveo točkama 46. i 47. svojeg mišljenja, s obzirom na to da je gubitak neprijavljenih tražbina općenito dopušten, Uredba br. 1346/2000 mora, *a fortiori*, dopuštati i pravilo *lex fori concursus* kojim se samo prekida postupak prisilnog izvršenja koji se odnosi na te tražbine.
- 30 Osim toga, valja dodati da zbog činjenice da Uredbom br. 1346/2000 nije izvršeno usklađivanje rokova određenih za prijavu tražbina u stečajnim predmetima koji ulaze u njezino područje primjene, oni moraju biti utvrđeni nacionalnim pravnim poretком svake države članice, sukladno načelu njihove procesne autonomije, pod uvjetom da pravila koja ih uređuju nisu nepovoljnija od onih koja uređuju slične nacionalne situacije (načelo ekvivalentnosti) te da u praksi ne onemogućuju ili pretjerano ne otežavaju ostvarivanje pravâ koja im dodjeljuje pravni poredak Unije (načelo djelotvornosti) (vidjeti u tom smislu presudu od 15. listopada 2015., Nike European Operations Netherlands, C-310/14, EU:C:2015:690, t. 28. i navedenu sudsku praksu). U nedostatku dovoljnih informacija koje s tim u vezi proizlaze osobito iz očitovanja stranaka, na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri jesu li ti kriteriji ispunjeni kada je riječ o članku 20. stavku 3. Zakona br. XLIX iz 1991.
- 31 Naposljetku, valja utvrditi da zaključak iz točaka 28. i 29. ove presude nije doveden u pitanje činjenicom da članak 15. Uredbe br. 1346/2000, propisuje da se učinci stečajnog postupka na „postupke u tijeku” u vezi s imovinom ili pravom oduzetim dužniku, uređuju isključivo pravom države članice u kojoj je takav postupak u tijeku.
- 32 Naime, tu odredbu treba tumačiti u vezi s člankom 4. stavkom 2. točkom (f) Uredbe br. 1346/2000, koji razlikuje „postupke u tijeku” od ostalih postupaka koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici. Stoga učinke stečajnog postupka na postupke koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici, a koji nisu „postupci u tijeku”, u svakom slučaju uređuje samo *lex fori concursus*. Stoga, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točkama 67. do 78. svojeg mišljenja, postupci koji se odnose na prisilno izvršenje tražbine ulaze u potonju kategoriju.
- 33 U vezi sa zadnje navedenim valja dodati da se Uredba br. 1346/2000 temelji na načelu prema kojem se zahtjevu jednakog postupanja prema vjerovnicima, koji je *mutatis mutandis* temelj svakog stečajnog postupka, načelno protive postupci koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici putem postupaka prisilnog izvršenja, koji su pokrenuti i koji se vode dok je u tijeku stečajni postupak protiv dužnika. Stoga se člankom 20. stavkom 1. Uredbe br. 1346/2000 od vjerovnika koji „posebno izvršenjem” namiri svoju tražbinu od imovine koja pripada dužniku, a nalazi se na državnom području države članice koja nije država u kojoj je otvoren stečaj, zahtijeva da preuzeto vrati upravitelju.
- 34 Međutim, bilo bi kontradiktorno tumačiti članak 15. Uredbe br. 1346/2000 na način da se odnosi i na postupke prisilnog izvršenja, i da su posljedično učinci otvaranja stečajnog postupka uređeni pravom države članice u kojoj je takav postupak prisilnog izvršenja u tijeku, dok bi istovremeno, članak 20. stavak 1. te uredbe, nalažući izričito povrat upravitelju onoga što je preuzeto „izvršenjem”, time lišio članak 15. njegova korisna učinka.
- 35 Slijedom toga, valja zaključiti da postupci prisilnog izvršenja ne ulaze u područje primjene članka 15. Uredbe br. 1346/2000.
- 36 S obzirom na naprijed navedeno, na prvo pitanje valja odgovoriti da članak 4. Uredbe br. 1346/2000 treba tumačiti na način da u njegovo područje primjene ulaze odredbe nacionalnog prava države u kojoj je stečaj otvoren, kojima je za vjerovnika koji nije sudjelovao u stečajnom postupku predviđen gubitak prava na ostvarenje svoje tražbine ili prekid prisilnog izvršenja takve tražbine u drugoj državi članici.

Drugo pitanje

- 37 Svojim drugim pitanjem, sud koji je uputio zahtjev u biti pita utječe li porezna narav tražbine koja je predmet prisilnog izvršenja u državi članici koja nije država u kojoj je stečaj otvoren, na odgovor koji treba dati na prvo prethodno pitanje.
- 38 S tim u vezi, uvodna izjava 21. Uredbe br. 1346/2000 propisuje da bi svaki vjerovnik koji ima stalno uobičajeno boravište, domicil ili registrirano sjedište u Uniji trebao imati pravo na podnošenje svojih zahtjeva u svakom stečajnom postupku u Uniji koji se odnosi na dužnikovu imovinu i da bi se to također trebalo primjenjivati i na porezna tijela i institucije socijalnog osiguranja. U toj se uvodnoj izjavi nadalje dodaje da raspodjela sredstava mora biti usklađena kako bi se osigurao jednak položaj vjerovnika. U tom smislu, članak 39. te uredbe u bitnome propisuje da porezna tijela država članica koje nisu država u kojoj je stečaj otvoren imaju pravo, isto kao i bilo koji vjerovnik koji ima stalno boravište, domicil ili sjedište u državi članici koja nije država u kojoj je stečaj otvoren pisanim putem prijaviti tražbine u stečajnom postupku.
- 39 Iz tih odredbi stoga proizlazi da se Uredbi br. 1346/2000, s jedne strane, protive nacionalne odredbe koje isključuju mogućnost da se tražbine poreznih tijela država članica koje nisu država u kojoj je stečaj otvoren prijave u okviru stečajnog postupka. S druge strane, iz tih istih odredbi proizlazi da se u toj uredbi ni na koji način ne razlikuju privatnopravni i javnopravni vjerovnici.
- 40 U tim okolnostima, valja utvrditi da odredbe Uredbe br. 1346/2000 tražbinama poreznih tijela države članice koja nije država u kojoj je stečaj otvoren ne daju poseban status, u smislu da bi one trebale moći biti predmet postupka prisilnog izvršenja čak i nakon otvaranja stečajnog postupka. Slijedom toga, kada je riječ o činjenicama u glavnom postupku, okolnost da su tražbine koje su predmet postupka prisilnog izvršenja tražbine porezne naravi, ne podrazumijeva to da se na njih zbog toga primjenjuje isključivo nacionalno rumunjsko pravo, ili da se na njih ne primjenjuju učinci koje predviđa *lex fori concursus*, u ovom slučaju mađarsko stečajno pravo.
- 41 U tim okolnostima, na drugo pitanje valja odgovoriti da porezna narav tražbine koja je predmet prisilnog izvršenja u državi članici koja nije država u kojoj je stečaj otvoren, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, ne utječe na odgovor koji je dan na prvo prethodno pitanje.

Troškovi

- 42 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) odlučuje:

- 1. Članak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku treba tumačiti na način da u njegovo područje primjene ulaze odredbe nacionalnog prava države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak kojima je za vjerovnika koji nije sudjelovao u tom postupku predviđen gubitak prava na ostvarenje svoje tražbine ili prekid prisilnog izvršenja takve tražbine u drugoj državi članici.**
- 2. Porezna narav tražbine koja je predmet prisilnog izvršenja u državi članici koja nije država na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, ne utječe na odgovor koji je dan na prvo prethodno pitanje.**

Potpisi